

debat i aften, som ellers var planlagt. Jeg har forstået, at det vil ministrene ikke. De har ikke lyst til at drøfte denne sag med oppositionens ledere i en direkte fjernsynsdebat. Det forstår jeg ganske udmærket godt på baggrund af debatten i dag, hvor man har prøvet sine argumenter, og de har ikke kunnet bære.

Vi er blevet beskyldt for i oppositionspartierne, at vi ikke har noget alternativ til krigen. Det er jo aldeles at vende sagen hundrede procent på hovedet. Det, der var den lovlige fremgangsmåde, den ordentlige fremgangsmåde, som endda havde en chance for at lykkes uden blodsudgydelser, uden lovbrud, var at fortsætte våbeninspektørernes arbejde med henblik på at få fjernet de masseødelæggelsesvåben, som måske findes, måske ikke.

Hvorfor skulle dette arbejde, som var kommet i skred, som var i en positiv bevægelse, lige pludselig afbrydes på et tidspunkt, hvor der faktisk indløb positive resultater? Det er jo fuldstændig uforklarligt. Og det er jo desværre den tragiske konsekvens af det begivenhedsforløb, vi har oplevet nu, at man ude omkring i verden i Kina, i Indien, i Afrika, i Latinamerika, i Grækenland, i Tyskland, i Frankrig vil stille det spørgsmål: Hvad er det, som USA, Storbritannien og Danmark er på vej til at kaste sig ud i uden at tage noget som helst hensyn til, hvad hele det internationale samfund mener?

Det dybt tragiske består jo i, at vi havde en enestående chance for i løbet af det her årti at opbygge et internationalt retssamfund, som også kunne have sikret, at om 10 og 20 år, at Indien og Kina, når de bliver supermagter, så ville være pakket ind i et internationalt retssystem, som de ville blive nødt til at respektere, hvor de ville blive nødt til at respektere, at de f.eks. ikke bare kunne besætte Taiwan, men at de var nødt til at overholde den internationale retsorden.

Nu står Vesten nøgen og afklædt i enhver kommende debat om at overholde de grundlæggende principper i folkeretten, for hvad vil man sige i Kina, hvad vil man sige i Indien, hvis der kommer vesterlandsk kritik af, at de går ind i en eller anden krig? De vil sige: Jamen USA føler, at de har selv ret til at bestemme, hvornår de vil føre krig. Danmark mener selv, de kan bestemme. Selv om et stort flertal i verden er imod, så mener Danmark selv, at de kan bestemme, om de vil gå i krig eller ej.

Man behøver altså ikke megen fantasi for at forestille sig, hvilken forfærdelig verden vi kom-

mer til at leve i, hvis også Kina og Indien i kommende årtier, hvor de bliver supermagter, indtager den tilsvarende holdning, at de bare kan føre krig, hvis de kan få nogle regeringsansatte jurister til at skrive under på, at det såmænd nok er lovligt. Jeg tvivler ikke på, at man kan gøre det i Beijing, ligesom man kan i København.

Kl. 18.05

Jeg synes, at sagen er langt, langt mere alvorlig og vidtrækkende i sine perspektiver, end jeg tror, regeringen egentlig gør sig klart. Jeg håber da i hvert fald, at regeringen egentlig ikke helt har eftertænkt til bunds. Derfor håber jeg selvfølgelig også, at når regeringen får mulighed for at få eftertænkt det i løbet af udvalgsarbejdet – og det bliver meget langt og meget grundigt, det kan jeg godt give tilsagn om – så vil man trods alt kunne komme til besindelse. Det kan jo nås endnu. Andre lande har trods alt været inde i overvejelser. Spanierne har besluttet, at de kan ikke deltage militært, en klog beslutning.

Vi vil i hvert fald fra Enhedslistens side arbejde på, at det bliver det, som bliver resultatet af denne her meget lange debat, som vi vil fortsætte også i udvalget og på fredag og videre frem. For det her er en katastrofe for den vestlige civilisation, og det må og skal standses.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det kræver besindighed og eftertænsksomhed at tage så alvorlige beslutninger, som det er at sende danske soldater i krig, og jeg må sige, at den besindighed bliver sat på en alvorlig prøve, når man hører Enhedslistens ordfører fremføre sine argumenter. En ulovlig krig på et falsk grundlag og uden mål. Ja, armbevægelserne er store.

For det første er det ikke nogen ulovlig krig. Der er klart en forankring i FN med resolution 678, resolution 687 og resolution 1441. Det har vi diskuteret hele dagen.

Jeg ved ikke, hvad det er for en verden, hr. Keld Albrechtsen lever i, men den er heldigvis for verdensfreden og for ansvaret for, at vi ikke bare lader alting sejle, en noget anderledes verden end den, regeringen repræsenterer.

Det kræver besindighed, og det kræver ansvar at ville løfte opgaven, når man vil have et verdenssamfund til at fungere, og med de ting, som hr. Keld Albrechtsen gav udtryk for i sin ordførertale, så er det heldigvis ikke folk med hans holdning, der leder denne verden.